

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2022/388

z dnia 8 marca 2022 r.

zmieniające rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/2066 w sprawie monitorowania i raportowania w zakresie emisji gazów cieplarnianych na podstawie dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiającą system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych w Unii oraz zmieniającą dyrektywę Rady 96/61/WE⁽¹⁾, w szczególności jej art. 14 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) 2018/2066⁽²⁾ ustanowiono przepisy dotyczące monitorowania i raportowania w zakresie emisji gazów cieplarnianych pochodzących z działań objętych dyrektywą 2003/87/WE, a w szczególności emisji z biomasy. Rozporządzenie to zostało zmienione rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2020/2085⁽³⁾ w celu dostosowania przepisów dotyczących emisji z biomasy do zasad określonych w dyrektywie (UE) 2018/2001⁽⁴⁾, w szczególności w odniesieniu do odpowiednich definicji oraz kryteriów zrównoważonego rozwoju i ograniczania emisji gazów cieplarnianych, dotyczących wykorzystania biomasy. W następstwie tych zmian przepisy dotyczące kryteriów zrównoważonego rozwoju i ograniczania emisji gazów cieplarnianych w odniesieniu do wykorzystania biomasy mają zastosowanie od dnia 1 stycznia 2022 r.
- (2) Stosowanie kryteriów zrównoważonego rozwoju i ograniczania emisji gazów cieplarnianych do działań objętych dyrektywą 2003/87/WE jest wymagane, aby zapewnić zrównoważony charakter biopaliw, biopłynów i paliw z biomasy wykorzystywanych do spalania oraz ich wkład w realizację celów klimatycznych i środowiskowych Unii.

⁽¹⁾ Dz.U. L 275 z 25.10.2003, s. 32.

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/2066 z dnia 19 grudnia 2018 r. w sprawie monitorowania i raportowania w zakresie emisji gazów cieplarnianych na podstawie dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz zmieniające rozporządzenie Komisji (UE) nr 601/2012, (Dz.U. L 334 z 31.12.2018, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2020/2085 z dnia 14 grudnia 2020 r. w sprawie zmiany i sprostowania rozporządzenia wykonawczego (UE) 2018/2066 w sprawie monitorowania i raportowania w zakresie emisji gazów cieplarnianych na podstawie dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, (Dz.U. L 423 z 15.12.2020, s. 37).

⁽⁴⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych (Dz.U. L 328 z 21.12.2018, s. 82).

- (3) Coraz powszechniej uznaje się potrzebę dostosowania polityki dotyczącej bioenergii do innych celów środowiskowych oraz potrzebę zapewnienia sprawiedliwego dostępu do rynku surowca do produkcji biomasy w celu wypracowania innowacyjnych, opartych na biomase rozwiązań o wysokiej wartości dodanej oraz przejścia na zrównoważoną biogospodarkę o obiegu zamkniętym. Państwa członkowskie powinny zatem uwzględnić dostępną zrównoważoną podaż biomasy do zastosowań energetycznych i nieenergetycznych oraz konieczność zachowania krajowych leśnych pochłaniaczy dwutlenku węgla i ekosystemów, a także zasady gospodarki o obiegu zamkniętym, zasadę kaskadowego wykorzystania biomasy oraz hierarchię postępowania z odpadami ustanowioną w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE w sprawie odpadów^(*). Unijny system handlu uprawnieniami do emisji (ETS) ma przyczynić się do osiągnięcia celów Unii dotyczących łagodzenia zmiany klimatu w odniesieniu do redukcji emisji gazów cieplarnianych. W dążeniu do tego celu kluczowe jest również dążenie do osiągnięcia szerszych celów środowiskowych, a w szczególności zapobieganie utracie różnorodności biologicznej, na którą wywiera niekorzystny wpływ pośrednia zmiana użytkowania gruntów związana z produkcją określonych biopaliw, biopłynów i paliw z biomasy. Biorąc pod uwagę, że współczynnik zero będzie miał zastosowanie do całej biomasy w systemie ETS do czasu pełnego wdrożenia kryteriów zrównoważonego rozwoju, zachęca się państwa członkowskie, zgodnie z zawartą w Traktacie zasadą „zanieczyszczający płaci”, do stosowania instrumentów i narzędzi rynkowych, którymi dysponują, takich jak podatki, w celu ograniczania wykorzystywania biomasy wyprodukowanej w sposób niezrównoważony w sektorach objętych systemem handlu uprawnieniami do emisji, aby uniknąć negatywnego wpływu na środowisko.
- (4) Państwa członkowskie miały czas do dnia 30 czerwca 2021 r. na transpozycję dyrektywy (UE) 2018/2001. W wielu państwach członkowskich transpozycja tej dyrektywy nie została jeszcze zakończona.
- (5) Dyrektywa (UE) 2018/2001 przewiduje przyjęcie szeregu aktów delegowanych i wykonawczych w celu wdrożenia kryteriów zrównoważonego rozwoju i ograniczania emisji gazów cieplarnianych w odniesieniu do biomasy. Przyjęcie kilku z tych aktów opóźnia się.
- (6) Dyrektywa (UE) 2018/2001 ma na celu wzmocnienie roli dobrowolnych międzynarodowych i krajowych systemów certyfikacji, aby weryfikacja zgodności z kryteriami zrównoważonego rozwoju i ograniczania emisji gazów cieplarnianych odbywała się w sposób zharmonizowany. Państwa członkowskie mogą również ustanowić krajowe systemy certyfikacji. Metody zastosowane w tych systemach certyfikacji muszą zostać zaktualizowane po przyjęciu aktów delegowanych i wykonawczych przewidzianych w dyrektywie (UE) 2018/2001. Ponadto należy przeszkolić weryfikatorów.
- (7) W celu zapewnienia solidnego, skutecznego i zharmonizowanego wdrożenia uznaje się za konieczne i proporcjonalne odroczenie stosowania kryteriów zrównoważonego rozwoju i ograniczania emisji gazów cieplarnianych w odniesieniu do biopaliw, biopłynów i biomasy w rozporządzeniu wykonawczym (UE) 2018/2066. Za odpowiedni okres na dostosowanie do rocznego cyklu weryfikacji zgodności systemu ETS uznaje się jeden rok kalendarzowy.
- (8) Niniejsze rozporządzenie zmniejsza również niepewność ekonomiczną podmiotów stosujących biopaliwa, biopłyny i paliwa z biomasy do spalania w działaniach objętych dyrektywą 2003/87/WE, ponieważ oczekuje się, że systemy certyfikacji staną się w pełni operacyjne w 2022 r.
- (9) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie wykonawcze (UE) 2018/2066.
- (10) W oczekiwaniu na przyjęcie przepisów niezbędnych do wdrożenia dyrektywy (UE) 2018/2001 niniejsze rozporządzenie powinno mieć zastosowanie od dnia 1 stycznia 2022 r.
- (11) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Zmian Klimatu,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W art. 38 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2018/2066 dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. Na zasadzie odstępstwa od ust. 5 akapit pierwszy państwa członkowskie lub, w stosownych przypadkach, właściwe organy mogą uznać za spełnione kryteria zrównoważonego rozwoju i ograniczania emisji gazów cieplarnianych, o których mowa w tym ustępie, w odniesieniu do biopaliw, biopłynów i paliw z biomasy wykorzystywanych do spalania od dnia 1 stycznia 2022 r. do dnia 31 grudnia 2022 r.”.

^(*) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów oraz uchylająca niektóre dyrektywy (Dz.U. L 312 z 22.11.2008, s. 3).

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2022 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 8 marca 2022 r.

W imieniu Komisji
Ursula VON DER LEYEN
Przewodnicząca
